

Sygn. akt VI GC 1/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Syndyka masy upadłości (...) Spółka Akcyjna w upadłości likwidacyjnej w B.

przeciwko: Gminie T.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w B. na rzecz pozwanego Gminy T. kwotę 7.200,00 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn.akt VI GC 1/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30.05.2016r.

Powód Syndyk masy upadłości (...) SA w upadłości likwidacyjnej w B. wniósł o zasądzenie od pozwanej Gminy T. kwoty 215.061,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 16 lutego 2012 roku upadły oraz pozwana zawarli umowę (...)przedmiotem której było wykonanie robót budowlano - montażowych związanych z realizacją inwestycji pn. „ (...) P. (...) Technologiczny. Za wykonanie przedmiotu Umowy upadłemu przysługiwało ryczałtowe wynagrodzenie wysokości 19.596.700,90 zł netto, płatne na podstawie faktur częściowych oraz faktury końcowej (§ 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 umowy).

Zgodnie z § 3 ust. 6 umowy strony ustaliły, że w przypadku realizowania robót przez podwykonawcę o wartości powyżej 100.000 PLN, zapłata należności za wykonanie tych robót będą płacone bezpośrednio podwykonawcy, przy czym postanowienie stanowiło konstrukcję przekazu, zgodnie z którą upadły (przekazujący) uprawniony był polecić pozwanej (przekazanemu) spełnianie świadczeń w postaci wynagrodzenia za roboty podwykonawcze bezpośrednio na rzecz podwykonawców. Upadły wykonał prace przewidziane w umowie w sposób należyty w całości, pozwana opłaciła wystawiane sukcesywnie w trakcie realizacji umowy przez powoda faktury częściowe w całości. Po wykonaniu całości prac w dniu 24 września 2013r. strony spisały protokół odbioru końcowego przedmiotu umowy, na tej podstawie upadły wystawił pozwanej fakturę końcową numer (...) z dnia 25 września 2013r. na kwotę brutto 3.915.2591,78 zł , która została doreczona pozwanej w dniu 27 września 2013r. Faktura końcowa została przez

pozwana rozliczona jedynie częściowo - do kwoty 3.369.988,67 zł. Nierozliczona pozostaje kwota 545.303,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia 28 października 2013 roku. Niniejszym pozwem powód dochodzi części tej nieopłaconej kwoty, tj. kwoty 178.545,37 zł tytułem należności głównej z faktury końcowej powiększonej o skapitalizowane odsetki ustawowe naliczone od dnia następnego po upływie terminu płatności tej faktury tj. od dnia 28 października 2013 roku do dnia wniesienia niniejszego pozwu, w kwocie 36.516,20 zł. Powód wskazał, że w dniu 31 października 2013 roku pozwana wystąpiła do Sądu Rejonowego w Nowym Sączu o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwoty 178.545,37 zł załączając do wniosku dowód przelania ww. kwoty na rachunek depozytowy Sądu w uzasadnieniu wniosku wskazując niemożność ustalenia podmiotu uprawnionego do wypłaty tej kwoty, podając iż przedmiotowa kwota: - należy się upadłemu jako część wynagrodzenia za wykonanie prac przewidzianych umową stwierdzonego fakturą końcową nr (F.) (...) z dnia 15 września 2013 roku (tj. fakturą końcową) oraz - stała się przedmiotem żądania zapłaty wystosowanego do pozwanej przez podwykonawcę upadłego A. K. (1) prowadzącą działalność pod nazwą PHU (...) z siedzibą w M.. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Nowym Sączu zezwolił pozwanej na złożenie wnioskowanej kwoty do depozytu sądowego zgodnie z wnioskiem. W ocenie powoda nie zostały jednak spełnione jednak przesłanki art. 467 pkt 3 kc., tym samym nie miał miejsce skutek przewidziany w art. 470 kc tj. spełnienie świadczenia. Złożenie przez pozwaną kwoty dochodzonej pozwem do depozytu sądowego nie było ważne, gdyż nie powstał spór, co do tego, kto jest wierzycielem uprawnionym do otrzymania złożonej do depozytu kwoty. Hipoteza przepisu art. 467 pkt 3 kc. obejmuje wyłącznie taką sytuację, w której mowa o jednym, tożsamym świadczeniu i niemożnością ustalenia, do rąk którego podmiotu należy je skierować. Hipoteza ta nie obejmuje natomiast przypadku, w którym dłużnik obowiązany jest do dwóch odmiennych świadczeń z różnych tytułów prawnych i faktycznych, a każdy z potencjalnych wierzycieli domaga się jedynie jednego z tych świadczeń, tak jak w niniejszej sprawie, gdzie istnieją dwie odrębne wierzytelności tj. upadłego względem pozwanej z umowy stwierdzone fakturą końcową i podwykonawcy względem pozwanej na zasadzie solidarnej odpowiedzialności wynikającej z umowy podwykonawczej zawartej z głównym wykonawcą, czyli upadłym (art. 647¹ k. c.). Co do żadnej z tych wierzytelności nie zachodzi więc spór co do osoby wierzyciela skoro wierzytelność z tytułu faktury końcowej należy się upadłemu, natomiast wierzytelność z tytułu solidarnej odpowiedzialności pozwanej jako inwestora przysługuje podwykonawcy. Upadły nigdy nikomu nie oświadczył o dokonaniu przekazu świadczenia z tytułu faktury końcowej na rzecz podwykonawcy. W konsekwencji pozwana nie mogła złożyć podwykonawcy oświadczenia o przyjęciu takiego przekazu, a więc między pozwaną, a podwykonawcą nie powstał żaden stosunek prawny regulowanym przepisami k.c. o przekazie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu dla powyższego pozwana podała, iż w dniu 16 lutego 2012 r. zawarła z upadłym umowę na wykonanie robót budowlano - montażowych związanych z realizacją inwestycji pn. (...) Park (...). W dniu 1 października 2012 r. za zgodą pozwanej upadły zawarł umowę z podwykonawcą PHU (...) z siedzibą w N. na wykonanie obudowy ścian płytami warstwowymi z wypełnieniem wełną mineralną wraz z obróbkami blacharskimi na budynkach Inkubatora i Hali (...) oraz wykonanie ocieplania ścian zewnętrznych dobudówki Hali wełną oraz blachą drobnoryflowaną w ramach zadania pn. (...) P. (...) Upadły nie uregulował należności podwykonawcy z tytułu wykonanych robót budowlanych objętych umową z dnia 1 października 2012 r. z faktury VAT nr (...) w wysokości 104 058 zł brutto (z uwzględnieniem potrąceń za kaucję gwarancyjną i koszty budowy: 91 092,37 zł brutto) oraz faktury końcowej nr (...). na kwotę 97 170 zł brutto (z uwzględnieniem potrąceń za kaucję gwarancyjną tj. należności w łącznej kwocie 178.545, 37 zł). Z uwagi na istnienie sporu pomiędzy wykonawcą i podwykonawcą w przedmiocie zapłaty ww. kwot, pozwana w dniu 29 października 2013 r. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Nowym Sączu o wydanie zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia w kwocie 178 545,37 zł do depozytu sądowego i jednocześnie przelała kwotę, świadczenia na rachunek depozytowy tego Sądu. Powyższe pozostawało w zgodzie z umową z dnia 16 lutego 2012 r. zawartą z (...) SA. Postanowieniem z dnia 15 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego (...) SA w B. na mocy art. 174 § 1 pkt 4 kpc z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanej obejmującą likwidację majątku dłużnika. Wyrokiem z dnia 15 września 2014 r. sygn. akt VII GC 40/14 (poł. z VII GC 89/14) Sąd Okręgowy w Białymstoku zasądził do Gminy T. na rzecz A. K. (1) kwotę 91 092,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 92 311,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Na skutek apelacji pozwanej Gminy T. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 20 marca 2015 r. sygn. akt I ACA

935/14 uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 15 września 2014 r. sygn. akt VII GC 40/14, zważywszy na upadłość wykonawcy. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanej Gminy T. na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc. Postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. sygn. akt I ACz 943/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił zażalenie A. K. (1) na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2015 r. Pismem z dnia 4 marca 2015 r. Syndyk poinformował Gminę T., iż nie uznał zgłoszonej przez A. K. (2) wiarygodności. Wbrew twierdzeniom powoda istniały przesłanki do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. Dłużnik może bowiem złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego, gdy powstanie spór o to, kto jest wierzycielem (art. 467 pkt 3 kc). Sam fakt istnienia sporu sądowego przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w sprawie sygn. akt VII GC 40/14 z powództwa podwykonawcy o zapłatę kwoty 178 545,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami świadczy tym, że istnieje konflikt pomiędzy podwykonawcą i wykonawcą, którzy pretendują do miana wierzyciela. Ustalenie zasadności roszczenia podwykonawcy determinuje ewentualną odpowiedzialność pozwanej wobec upadłego. Żądania o zapłatę w obu sprawach sprowadzają się zatem w gruncie rzeczy do tego samego stanu faktycznego, gdyż istotnym jest ustalenie zakresu wykonanych robót przez wykonawcę i podwykonawcę i ocena, który z tych podmiotów będzie ewentualnie uprawniony do odbioru kwoty złożonej przez Gminę do depozytu.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 16 lutego 2012r. pomiędzy Gminą T., a (...) SA w B. w wyniku przetargu nieograniczonego została zawarta umowa mocą której (...) SA zobowiązywał się do wykonania robót budowlano-montażowych związanych z realizacją inwestycji (...) P. (...) Technologiczny (§ 1).

Strony ustaliły, iż w przypadku zgłoszenia przez podwykonawcę braku realizacji przez wykonawcę jego wymagalnych zobowiązań finansowych zamawiający zwraca się do wykonawcy o zajęcie stanowiska w sprawie, a wykonawca zobowiązany jest je zająć w ciągu 3 dni od otrzymania zawiadomienia o zgłoszeniu przez podwykonawcę braku zapłaty przez wykonawcę jego wymagalnych należności. Niezależnie od stanowiska wykonawcy lub w przypadku jego braku zamawiający może wstrzymać zapłatę należności na rzecz wykonawcy lub potrącić z należnego wykonawcy wynagrodzenia należności podwykonawców do czasu uregulowania tych należności na rzecz podwykonawców przez wykonawcę (§ 3 pkt 3 umowy).

Strony ustaliły również szczególny tryb co do podwykonawców realizujących roboty o wartości powyżej 100 000, ustalając iż, w przypadku realizowania robót przez podwykonawcę o wartości powyżej 100 000 zł zapłaty należności za wykonanie tych robót będą płacone bezpośrednio pod wykonawcy (§ 3 pkt 6).

Uregulowanie powyższe nie podlegało zmianie w toku dalej zawartych aneksów. (dowód : umowa z dnia 16.02.2012r.wraz z aneksami k- 23-43).

Umowa pomiędzy Gminą , a (...) SA została zrealizowana, w dniu 19.09.2013r. sporządzono protokół odbioru wykonanych robót na zakres końcowy na kwotę 3 183 364,05 netto. W dniu 24.09.2013r. sporządzono protokół odbioru końcowego przedmiotu umowy, a (...) SA wystawił gwarancję na wykonanie przedmiotu umowy. W dniu 25.09.2013r. (...) SA wystawił fakturę VAT na wartość objęta protokołem odbioru z dnia 19.09.2013r. (3 183 164,05 netto, 3 915 291,78 brutto) płatną 28 października 2013r.(pierwszy dzień po upływie 30 dni od doręczenia faktury pozwanej zgodnie z par. 3 ust. 8 umowy). Należność z tejże faktury w kwocie 178 545, 37 zł nie została przez Gminę wpłacona na konto P. S.. W dniu 27 września 2013r. sporządzono protokół zdawczo-odbiorczy.

(dowód: protokół odbioru wykonanych robót w okresie od 19.06.2013 do 19.09.2013, gwarancja na wykonanie przedmiotu umowy, protokół odbioru końcowego z dnia 24 września 2013r., faktura VAT z dnia 25 września 2013r, protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 27 września 2013r k- 45 - 60).

Powyższa umowa była realizowana przez (...) SA - przy udziale podwykonawców m. inn. A. K. (1) – PHU (...), z którą (...) SA - dla realizacji niniejszej - w dniu 1.10.2012r. zawarł umowę na wykonanie obudowy ścian płytami

warstwowymi oraz wełną mineralną wraz z obróbkami blacharskimi na budynkach i hali przemysłowej oraz ocieplenia ścian za kwotę 790 000 zł, tj. kwotę realizacji powyżej 100 000 zł.

(dowód : umowa z dnia 1.10.2012r. k- 89 - 100)

Po wykonaniu umowy A. K. (1) wystawiła w dniu 28.06.2013r. fakturę VAT numer (...) na kwotę 104 058 zł. – po odliczeniu kaucji gwarancyjnej oraz kosztów budowy do zapłaty : 91 092, 37 zł brutto oraz fakturę Vat nr (...)r. na kwotę 97 170 zł – po odliczeniu kaucji gwarancyjnej do zapłaty 87 453 zł brutto. Faktury powyższe nie zostały przez (...) SA zapłacone. Pismem z dnia 5.08.2013r. (...) SA odesłał fakturę numer (...) jako nie zasadną zważywszy na brak aneksu przedłużającego termin wykonania umowy oraz brak protokołu czystości. W dniu 19.08.2013r. A. K. (1) powiadomiła pisemnie zamawiającego – Gminę o braku realizacji zobowiązań finansowych tj. należności z faktury Vat (...) z dnia 28. 03. 2013r. - należność 91 092, 37 zł powołując się na obowiązki umowne Gminy co do bezpośredniej wpłaty na rzecz wykonawcy. Pismem z dnia 28 sierpnia 2013r. gmina zwróciła się do (...) SA o zajęcie stanowiska w tej sprawie. Ostatecznie należności z w/w faktur wynikające zostały przez (...) SA potrącone z notą księgową z dnia 15.10.2013r. obejmującą należność naliczoną przez upadłego z tytułu kar umownych z tytułu nieterminowej realizacji prac.

(dowód: okoliczność niesporna pomiędzy stronami , faktura k- 102, pismo z dnia 5.08.2013r. k- 101 , treść wniosku o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu, korespondencja z dnia 28 .10.2013r. - 104-105,pismo z dnia 28.08.2013r k-103 ., pismo (...) SA w upadłości z dnia 4.03.2015r. k- 107-108.)

W dniu 28 października 2013r. Gmina T. złożyła wniosek o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu, określając przedmiot zobowiązania na kwotę 178 545,37 zł stanowiącej należność A. K. (1) - Firma PHU (...) za roboty budowlane wykonane na zlecenie firmy (...) SA. z tytułu faktury:

- (...)w wysokości 104 058 był to z uwzględnieniem potrąceń z tytułu kaucji gwarancyjnej i kosztów budowy w wysokości 91.092, 37 brutto

- (...) na kwotę 97 170, 00 brutto z uwzględnieniem potrąceń za kaucje gwarancyjne : w wysokości 87 453 zł brutto.

Łącznie : 178 545, 37 zł., dokonując wpłaty przedmiotowej kwoty do depozytu.

W uzasadnieniu wniosku Gmina wskazała, iż (...) SA był głównym wykonawcą robót, A. K. (1) jego podwykonawcą i obie firmy uważają się za uprawnione do otrzymania wierzytelności za wykonane roboty. Zgodnie z umową podwykonawca wykonywał roboty na rzecz wykonawcy, podwykonawca był uprawniony do otrzymania bezpośrednio od inwestora gminy T. należności za wykonane roboty o wartości powyżej 100 000 złotych. W dniu 28 czerwca 2013r. A. K. (1) wystawiła fakturę numer (...) na kwotę 104 058, 00 brutto za wykonane przez siebie roboty elewacyjne po dokonaniu należnych potrąceń kaucji gwarancyjnej kosztów budowy od wykonawcy robót przysługiwała kwota w wysokości 91 092, 37 zł brutto, która powinna być przelana bezpośrednio na jej konto przez inwestora. Jednak firma (...) nie przyjęła faktury i odesłała ją wyżej wymienionej w dniu 7 sierpnia 2013r. , a na skierowane do firmy (...) SA zapytanie ze strony zamawiającego odnośnie odmowy przyjęcia faktury (...) SA udzieliła odpowiedzi zamawiającemu, że nie zapłaci należności wynikającej z faktury ponieważ zamierza naliczyć kary umowne za nieterminowe wykonanie robót. A. K. (1) zwróciła się do o zapłatę przedmiotowej kwoty do Gminy , jednocześnie przedstawiając wykaz pozostałych należności wynikających z wykonanych robót, niezapłaconych przez (...) SA, w tym faktury (...) na kwotę 97 170 zł brutto. Faktury te nie zostały przyjęte przez wykonawcę. Gmina skierowała więc to (...) SA pismo dotyczące przesłania kompletnej dokumentacji dotyczącej naliczenia kar umownych z tytułu nieterminowego wykonania robót, w tym o przesłanie noty obciążeniowej, w odpowiedzi na co firma (...) przesłała w dniu 23.10.2013r. pismo z wyczeniem wysokości kar umownych na kwotę 466 100 zł oraz notę księgową wystawioną z datą 15.10. 2013r. na kwotę 273 324,19 zł. Jednocześnie firma (...) wystawiła gminie fakturę końcową, nie przyjmując natomiast faktury podwykonawcy i nie płacąc jej. Tym samym firma (...) SA otrzymałaby więc w ramach zapłaty wynagrodzenia kwoty należne dla firmy PHU (...). Faktura końcowa obejmowała bowiem wszystkie niezapłacone dotychczas roboty. Tym samym firma (...) SA w świetle przekazanej korespondencji uważała się za uprawnioną do otrzymania w ramach swojego wynagrodzenia również wynagrodzenia za roboty okładzinowe i elewacyjne, które wykonała firma PHU

(...). Sytuacja ta oznaczała, jak Gmina wskazała we wniosku, spór pomiędzy PHU (...) a (...) SA o to kto jest uprawniony do otrzymania kwoty pozostałej jeszcze do zapłaty za wykonane roboty elewacyjne i okładzinowe oraz kto jest wierzycielem w stosunku do tych kwot; przy czym Gmina T. nie jest w stanie rozstrzygnąć tego sporu. Stąd zachodzą przesłanki z art. 467 pkt 3 kc.

(dowód: wniosek do Sądu Rejonowego w Nowym Sączu k- 61- 64).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu zezwolił gminie T. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 178.545,37 zł jako świadczenia z tytułu rozliczenia stron za wykonanie robót budowlano-montażowych przy realizacji zadania inwestycyjnego pod nazwą (...) P. (...)w T., określając, że kwota ta może zostać wypłacona na wniosek wierzyciela, który przedstawi wyrok Sądu rozstrzygający jego prawo do odebrania należności, bądź ugodę w tym przedmiocie.

(dowód: postanowienie k- 65-66).

W dniu 17 września 2013r. A. K. (1) skierowała do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu pozew o zapłatę kwoty 91 092,37 zł z ustawowymi odsetkami przeciwko pozwanym (...) SA oraz gminie T. z tytułu należności z faktury (...) z dnia 28.06.2012r. Postanowieniem z dnia 15 maja 2014r. Sąd zawiesił postępowanie w stosunku do (...) SA na zasadzie art. 174 par. 1 pkt 4 kpc (upadłość).

(dowód : pozew k- 67-73)

W dniu 14 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Białymstoku ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika (...) SA w B.. W toku prowadzonego postępowania upadłościowego A. K. (1) zgłosiła wierzytelność na kwotę 328 136,80 zł tytułem faktury numer (...).

(pismo (...) SA w upadłości z dnia 4.03.2015r. k- 107-108, postanowienie k- 19)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej dowodów, które stanowiły spójną i logiczną całość. Wskazać zresztą należy, iż jego przebieg był właściwie bezsporny pomiędzy stronami, strony zawnioskowały wyłącznie dowody z dokumentów we wskazanym zakresie i na tej to podstawie Sąd zobligowany był do poczynienia faktycznych ustaleń w sprawie.

Strony nie kwestionowały, iż zawarły umowę o treści jak zalegająca w aktach sprawy, w tym co do zapisów wynikających z § 3 punkt 3 i 6. Strony nie kwestionowały również, iż umowa ta także w zakresie pkt 6 była realizowana w ten sposób, iż należności podwykonawców w tym A. K. (1) płaciła Gmina. Niniejsze zresztą wynikało z pisma A. K. (1) do Gminy z dnia 19.08.2013r. (k-110), w którym A. K. (1) wymienia faktury wystawione na podstawie umowy zawartej pomiędzy nią a (...) SA, stwierdzając, iż faktury te w większości zostały przez gminę zapłacone, zwracając się zresztą o rozważenie zapłaty na jej rzecz należności z faktury nr (...) na zasadzie jak przy poprzednich płatnościach z wykorzystaniem instytucji przekazu. W sprawie niesporną była okoliczność, iż faktury wystawione przez A. K. (1), a to(...) i (...)opiewały na kwoty kolejno ;- 104 058 brutto do zapłaty po potrąceniu kaucji gwarancyjnej i kosztów budowy : 91 092, 37 zł brutto oraz- 97 170 zł brutto po potrąceniu kaucji gwarancyjnej 87 453 zł brutto. Niespornym było, iż kwoty wynikające z tych faktur nie zostały zapłacone przez (...) SA ponieważ zostały zakwestionowane co do ich zasadności i właśnie zważywszy na niniejsze Gmina nie uiściła na konto (...) SA z faktury końcowej nr (...) z dnia 15 września 2013r - sumy odpowiadającej w/w kwotom tj . 178 545, 37 zł, zważywszy na spór pomiędzy (...) SA, a A. K. (1) co do ich zasadności. Gmina nie kwestionowała bowiem co do zasady wykonania robót objętych fakturą nr (...) niniejsze zresztą wynikało z protokołu odbioru, podjęła jednak informacje, iż w zakresie i w wysokości tejsze wierzytelności istnieje niezaspokojone i sporne roszczenie podwykonawcy A. K. (1), który to podwykonawca realizował roboty powyżej 100 000 złotych. W sprawie niespornym była również okoliczność złożenia do depozytu w/w kwoty przez gminę, fakt i treść złożonego wniosku w tej mierze. Spór pomiędzy stronami osadzał się właściwie na ocenie skuteczności tej czynności w świetle treści art. 470 kc, niniejsze jednak stanowiło już sferę rozważyć prawnych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Kwotę objętą żądaniem pozwu stanowiła niezapłacona część należności z tytułu realizacji umowy zawartej pomiędzy upadłym, a pozwaną z dnia 16 lutego 2012r. - 178 545,37 zł wraz z odsetkami w formie skapitalizowanej - od dnia 28 października 2013r. do dnia wniesienia pozwu to jest w kwocie 36 516,20 zł.

Pozwana odnosząc się do żądania pozwu zarzuciła, iż należność powyższa została zaspokojona poprzez wpłatę do depozytu, stosownie do postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu (sygn. akt I Ns 1300/13 18 listopada 2013r.).

Stosownie do treści art. 470 KC ważne złożenie do depozytu sądowego ma takie same skutki jak spełnienie świadczenia i zobowiązuje wierzyciela do zwrotu dłużnikowi kosztów złożenia.

Powód podnosił, iż złożenie przez pozwanego przedmiotowej kwoty do depozytu nie nosiło waloru ważności sąd nie wywoływało skutku o którym mowa w w/w normie. Stąd dla rozstrzygnięcia tej sprawy należało zbadać czy istotnie zachodziły przesłanki podane przez powoda jako uzasadnienie dla wniosku o złożenie do depozytu tej kwoty. Podstawę normatywną wniosku stanowił art. 467 pkt 3 kc zgodnie z którym poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli powstał spór kto jest wierzycielem.

Niewątpliwie zezwolenie przez Sąd na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego nie przesądza o ważności złożenia - w rozumieniu art. 470 KC. Zgodnie bowiem z treścią art. 693 (1) kpc w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego Sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy wg przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione. Sąd nie rozstrzyga w tym postępowaniu czy złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest rzeczywiście uzasadnione pod względem materialnoprawnym (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1986r. III CZP 62/86, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1996 III CRN 18/96). W razie sporu czy złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego nastąpiło z przyczyny przewidzianej przez prawo materialne oraz czy złożony przedmiot do depozytu był zgodny z treścią zobowiązania rozstrzygnięcie musi nastąpić w odrębnym procesie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2005r. V CSK 16/05). Niniejsze postępowanie stanowiło ten właśnie odrębny proces, w nim bowiem ocena ważności złożenia świadczenia do depozytu stanowiła jednocześnie przesłankę zasądzenia bądź oddalenia powództwa, a kwestię przesądzającą stanowiła podstawa dla złożenia przedmiotowej kwoty do depozytu sądowego i jej odzwierciedlenie bądź nie w rzeczywistym stanie rzeczy. Szczegółowa analiza treści wniosku co do złożenia do depozytu wraz z jego uzasadnieniem wskazała, iż kwota ta miała stanowić zaspokojenie zobowiązania umownego wynikającego z umowy z dnia 16.02.2012r. We wniosku bowiem wyraźnie odwołano się właśnie do tej umowy i do zobowiązania zapłaty z tej właśnie umowy, nawiązując do obowiązku bezpośredniej zapłaty na rzecz podwykonawców w przypadku realizowania przez nich umowy powyżej 100 000 zł oraz instytucji przekazu. Gmina wskazała, iż przedmiotowa kwota stanowi przedmiot sporu pomiędzy (...) SA, a A. K. (1), a tym samym nie ma ona wiedzy i nie jest w stanie przesądzić czy kwotę tę winna wypłacić A. K. (2) czy też (...) SA. Niniejsze zależało bowiem od tego czy kwota ta A. K. (1) jest należną, a ściślej rzecz biorąc czy odmowa uznania jej zasadności przez (...) SA jest prawidłowa. Gmina opisała dalej, iż wyjaśniając sytuację zwróciła się do (...) SA o informację, wskazując, iż w przypadku niezasadności należności A. K. (1) kwota ta będzie podlegać wypłacie (...) SA. Niniejsze postępowanie gminy należy ocenić jako racjonalne i znajdujące odzwierciedlenia w zawartej pomiędzy stronami umowie a ściślej nakazie wynikającym z § 3 pkt 6 tj. w przypadku realizowania robót przez podwykonawcę o wartości powyżej 100 000 zapłata należności za wykonanie tych robót będą płacone bezpośrednio podwykonawcy A. K. (1) była podwykonawcą realizującym roboty powyżej 100 000zł i gmina miała obowiązek bezpośredniej wpłaty na jej rzecz w wysokości , wartości zrealizowanych robót i wystawionej faktury przez A. K. (1). Uregulowanie umowne wynikające z § 3 pkt 6 stanowiło przekaz zgodnie z którym Gmina (przekazany) została zobowiązana przez (...) SA (przekazującego) do bezpośredniej zapłaty jemu przysługujących wierzytelności na rzecz podwykonawców realizujących roboty powyżej 100 000 zł , w tym A. K. (1) (odbiorcy przekazu). Wbrew twierdzeniom powoda niniejsze uregulowanie stanowiąc jednoznaczne oświadczenie woli (...) SA , nie wymagało już dodatkowego oświadczenia z jego strony , przekaz jest

bowiem czynnością jednostronną i nie wymaga akceptacji przekazanego ani odbiorcy, a samo oświadczenie woli przekazującego powinno być złożone w sposób określony w art. 61 kc przekazanemu lub odbiorcy. W niniejszej sprawie nastąpiło przekazanemu. Przedmiotowe uregulowanie umowne w tym przypadku stanowiło nie tylko upoważnienie, ale obowiązek gminy skoro stosownie do treści art. 921⁴ kc jeżeli przekazany jest dłużnikiem przekazującego co do przekazanego świadczenia, jest on obowiązany względem niego do zadośćuczynienia przekazowi. Niewątpliwie jak wynikało z umowy wypłata ta mogła nastąpić jedynie w przypadku istnienia wymagalnej wierzytelności pomiędzy A. K. (1) w stosunku do (...) SA i obowiązek wypłaty tej należności ze strony gminy uzależniony był od istnienia tejże należności w stosunku do (...) SA. Obowiązek ten nie wynikał z obowiązku ustawowego i przymiotu gminy jako inwestora, wynikał on z umowy i jego źródłem była umowa. Istotnym więc było czy dług A. K. (1) w stosunku do (...) SA istnieje, w przypadku bowiem gdyby należność A. K. (1) w stosunku do (...) SA była zasadna gmina obowiązana była do zapłaty należności do rąk A. K. (1), jeżeli nie obowiązana była do zapłaty tejże należności na rachunek (...) SA. Bezpodstawna zapłata na rzecz któregokolwiek z wyżej wymienionych podmiotów oznaczała tym samym po stronie gminy brak należytej realizacji umowy § 3 pkt 6. Niewątpliwie pomiędzy (...) SA, a A. K. (1) istniał spór co do należności kwoty 178 545, 37 zł, rozstrzygnięcia tego sporu stanowiło przesłankę dla ustalenia któremu z tych podmiotów gmina na zasadzie § 3 pkt 6 obowiązana jest dokonać wypłaty. Stąd wbrew twierdzeniom powoda istniał spór co do osoby uprawnionej do uzyskania kwoty 178 545,37 zł – wierzyciela i tym samym spełnione zostały przesłanki z art. 467 pkt 3 KC co powodowało skuteczność złożenia przedmiotowej kwoty do depozytu stosownie do treści art. 470 KC. W konsekwencji skoro należało przyjąć że złożenie do depozytu sądowego było ważne to odnosiło ono taki skutek jak spełnienie świadczenia. Tym samym brak było podstaw dla uwzględnienia powództwa powoda.

Stąd też orzeczono jak w sentencji w pkt 1 oddalając powództwo. W pkt 2 orzeczono o kosztach postępowania zasądzając je stosownie do wyniku sprawy na zasadzie art. 98 kpc, zasądzając koszty zastępstwa procesowego na zasadzie par.6 pkt 7 rozp. MS z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez SP kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w brzmieniu obowiązującym na datę wniesienia pozwu.